

Ένας ανεκπλήρωτος έρωτας

Το ξυπνητήρι χτυπά οχτώ. Ο Περικλής στο κρεβάτι... μουδιασμένος από τον ύπνο. Δεν έχει συνειδητοποιήσει ότι έχει ήδη αργήσει μία ώρα στη δουλειά! Γυρνά το κεφάλι του και βλέπει το ρολόι. Τα μάτια γουρλώνουν... αντιλαμβάνεται τι έχει συμβεί και τι θα ακολουθήσει. Πετάγεται απ' το κρεβάτι, βάζει ό,τι βρει μπροστά του, πλένεται, φεύγει απ' το σπίτι και τρέχει για τη δουλειά.

Κατεβαίνει το δρομάκι και φτάνει στην πλατεία. Με περπάτημα γοργό και βλέμμα σκεπτικό διασχίζει την πλατεία αγχωμένα, δεν προσέχει, ούτε ακούει. Δεν βλέπει τους παππούδες να πίνουν τον καφέ τους στο καφενείο, ούτε τα παιδιά να παίζουν μπάλα και δεν ακούει τα χαρούμενα γέλια τους.

Την ώρα που φτάνει στη δουλειά, πέφτει πάνω σε μια κοπέλα.

-Δεν προσέχετε καθόλου κύριέ μου; λέει εκνευρισμένα η κοπέλα, σκύβοντας να μαζέψει τα πράγματα που έπεσαν από την τσάντα της.

Ένα τυπικό συγγνώμη βγαίνει από το στόμα του Περικλή και φεύγει βιαστικός για τη δουλειά.

-Τι αγενείς που είναι οι σημερινοί νέοι! μονολογεί η κοπέλα.

Ο Περικλής δεν την πρόσεξε καθόλου! Το μόνο που του έκανε εντύπωση ήταν η καλοραμμένη δερμάτινη τσάντα της, που στην πάνω της μεριά είχε ένα κομψό κεντημένο λουλούδι. Δεν είχε ξαναδεί όμοιο κομμάτι! Μόνο στα Παριζιάνικα μοντελάκια που βλέπανε στα περιοδικά. Τότε κατάλαβε ότι αυτή η δεσποινίς θα ήταν από εύπορη οικογένεια για να κρατάει ένα τέτοιο κομψοτέχνημα στα χέρια της.

Όλες οι σκέψεις σταματούν αστραπιαία φτάνοντας στην εξώπορτα της δουλειάς του. Μπαίνει μέσα και βρίσκεται αντιμέτωπος με το αφεντικό του! Προς μεγάλη του έκπληξη το αφεντικό δεν του βάζει τις φωνές. Ο Περικλής σκύβει το κεφάλι και πάει να αρχίσει τη δουλειά του. Το αφεντικό θα είχε τα κέφια του σήμερα...Και πράγματι! Κατά τις τέσσερις, το αφεντικό τους ανακοινώνει ότι θα κλείσουν το εργαστήριο από τώρα, γιατί ήρθε η κόρη του που σπούδαζε στο Παρίσι και ήθελε να την υποδεχτεί! «Ποια κόρη του; Αχ! Ναι! Το αφεντικό είχε μια κόρη που σπούδαζε σχέδιο στο Παρίσι! Όμως δεν την έχω δει ποτέ!» σκέφτεται ο Περικλής.

Την επόμενη μέρα είχε αρχίσει από νωρίς τη δουλειά, γιατί οι παραγγελίες για τις τσάντες ήταν πολλές! Ενώ δούλευε, ακούει την πόρτα να ανοίγει και μπαίνει μέσα βιαστικά η κοπέλα που είχε πέσει πάνω της. Τη βλέπει να πλησιάζει την πόρτα του αφεντικού. Απορημένος τι πάει να κάνει, σηκώνεται και τη σταματάει.

-Συγγνώμη δεσποινίς μου, πού πάτε; ρωτάει αυτός.

-Και εσένα τι σε νοιάζει; Του απαντάει ειρωνικά, τον σπρώχνει και με υπεροπτικό ύφος τον προσπερνάει και μπαίνει μέσα.

Σαστισμένος ο Περικλής κάθεται στη μηχανή του και συνεχίζει τη δουλειά του.

Χτυπάει το κουδούνι για το πρώτο διάλλημα της ημέρας. Πίνοντας τον καφέ του ακούει κάποιους συναδέλφους του να σιγοψιθυρίζουν και να γελάνε . Από τα μισόλογα που έφταναν στ' αυτιά του , αντιλήφθηκε ότι ήταν ο πρωταγωνιστής της συζήτησής τους. Εκείνη την ώρα εκνευρισμένος, γυρνάει και τους λέει :

«Τι πάθατε και εσείς σήμερα; Γιατί ασχολείστε μαζί μου; Κοιτάτε τη δουλειά σας!»

Οι συνάδελφοί του ξαφνιάστηκαν! Πρώτη φορά μετά από τέσσερα χρόνια είδαν μια άλλη πλευρά του χαρακτήρα του. Μη μπορώντας να κρατηθεί ένας συνάδελφός του πετάγεται και του ανταπαντά : «Καλά τρελάθηκες; Τι σε έπιασε; Ξέρεις ποια είναι αυτή; Η κόρη του αφεντικού! Η Ελεονόρα!»

Το αίμα του πάγωσε! Ένωσε την καρδιά του να σταματά! Σαν κεραμίδι στο κεφάλι, χτύπησαν τον Περικλή τα λόγια του συναδέλφου του! Το ρολόι χτυπά εφτά ! Ώρα να φύγουν! Ο Περικλής πηγαίνει σπίτι του.

-Γεια σου παλικάρι μου! Έλα ! Έφτιαξα να φάμε ρεβίθια. Θα έρθεις; λέει η μητέρα του.

-Όχι μητέρα, ευχαριστώ! Πάω να ξεκουραστώ! Είχα δύσκολη μέρα σήμερα! της απαντά ο Περικλής.

Την επόμενη μέρα, είχε πονοκέφαλο, πήρε ένα παυσίπονο και ξεκίνησε για τη δουλειά. Είναι εφτά και δέκα. Όλοι ξεκινούν τη δουλειά. Η δουλειά είχε μειωθεί. Έτσι το αφεντικό τους, μετά από μέρες , ανακοινώνει ότι η Ελεονόρα, η κόρη του, θα δούλευε μαζί τους. Θα σχεδίαζε τις καινούριες τσάντες. Αυτή τη μέρα την είχε στείλει στον Περικλή, να του δείξει τα καινούρια σχέδια, αφού αυτός, ήξερε από υφάσματα! Αλλά , όπως πάντα, διαφωνούσαν και στο τέλος.... μάλωναν! Εκείνη τη μέρα η Ελεονόρα είχε τα νεύρα της και του φώναζε με τις ώρες! Την είχε δει κάμποσες φορές αλλά τότε άρχισε να την προσέχει. Είχε μεγάλα εκφραστικά μάτια στο χρώμα της θάλασσας και μαύρα μακριά μαλλιά. Είχε μικρή μύτη και σαρκώδη χείλη. Κορμοστασιά λυγερή και καμαρωτό περπάτημα. Τι όμορφη που ήταν! Είχαν δίκιο οι συνάδελφοί του. Είχε εξωτική ομορφιά!

-Ακούς τι σου λέω; διακόπτει η φωνή της Ελεονόρας τη σκέψη του.

-Ναι. Απαντά αυτός.

-Ωραία! Άρα, είμαστε σύμφωνοι; ξαναρωτά αυτή.

-Ναι...ναι! της απαντά.

-Τέλεια!! λέει αυτή και χαμογελά.

Και το χαμόγελό της ήταν υπέροχο! Τα δόντια της λαμπερά σαν τ' αστέρια που λάμπουν τη νύχτα! Όλα πάνω της ήταν τέλεια! Μα δεν το παραδεχόταν ότι άρχισε να του αρέσει. Δεν ήθελε να το παραδεχτεί!

Περάσανε μέρες και ένα ωραίο βραδάκι του λέει μητέρα του: «Αγόρι μου, είναι πια καιρός να κοιτάξεις τη ζωή σου. Πρέπει να φτιάξεις τη δική σου οικογένεια. Υπάρχει ένα καλό κορίτσι στη γειτονιά, η Μαρία.» Όμως ο Περικλής δε μίλησε! Τι να πει; Ότι η Ελεονόρα του είχε κλέψει την καρδιά; Όμως και ο Περικλής δεν πήγαινε πίσω! Πολλά κορίτσια τον γλυκοκοίταζαν! Πάντα δούλευε σκληρά και είχε δημιουργήσει σώμα αθλητή! Είχε μάτια πράσινα και καστανά μαλλιά. Ήταν όμως σοβαρός και μετρημένος. Δεν είχε κάνει και άσχημη εντύπωση στην Ελεονόρα...

Περνάνε οι μέρες και τα αισθήματά του αρχίζουν και μεγαλώνουν! Και στην Ελεονόρα άρχισαν να δημιουργούνται αισθήματα για αυτόν, όμως δεν ήθελε να το παραδεχτεί. Ο Περικλής φοβόταν ότι ο πατέρας της δε θα τον ήθελε για γαμπρό του, αλλά καταρχάς δεν ήξερε αν τον ήθελε η ίδια η Ελεονόρα. Από την άλλη η Ελεονόρα φοβόταν και αυτή για την αντίδραση του πατέρα της αν και ο Περικλής ακόμη δεν της είχε εκδηλώσει τα αισθήματά του. Στη δουλειά τη γλυκοκοίταζε προσέχοντας μη τον δει κανένας, αλλά δυστυχώς τον κατάλαβε το αφεντικό του και εκνευρίστηκε. Προσπαθούσε λοιπόν να του διαψεύσει τις υποψίες γιατί δεν ήθελε να χαλάσουν οι σχέσεις τους. Έπρεπε να απομακρύνει για λίγο την Ελεονόρα από κοντά του.... Μετά από ένα μήνα βρέθηκε η κατάλληλη ευκαιρία. Ένας μεγάλος διαγωνισμός σχεδίου στο Παρίσι ήταν η τέλεια ευκαιρία για να την πείσει να πάει, όπως τελικά κι έγινε.

Οι μέρες περνούσαν δύσκολα για τον Περικλή. Την περίμενε... Μετά από δύο μήνες είδε το όνομά της με μεγάλα γράμματα και μία φωτογραφία της να φιγουράρει στα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων. «Ελληνίδα ήταν η νικήτρια του διαγωνισμού» έλεγαν οι εφημερίδες. Ο Περικλής χάρηκε πολύ με τη νίκη της, αν και το περίμενε γιατί ήταν μεγάλο ταλέντο. Εκείνη τη μέρα το πήρε απόφαση! Όταν θα γύριζε πίσω θα της αποκάλυπτε τα αισθήματά του. Οι μήνες περνούσαν και ο Περικλής μάθαινε νέα της από τα περιοδικά και τις εφημερίδες.

Άνοιξε δικό της μαγαζί με τσάντες στο Παρίσι. Στα εγκαίνια παραβρέθηκαν όλοι οι κοσμικοί του Παρισιού. Φυσικά από δίπλα της δεν έλειπε και η οικογένειά της. Πλησίαζαν οι γιορτές των Χριστουγέννων και ο Περικλής ήλπιζε ότι ίσως ερχόταν να περάσει λίγες μέρες με τους δικούς της.

Δυστυχώς, όχι απλά δεν ήρθε, αλλά πήγαν οι δικοί της στο Παρίσι για ένα πολύ σημαντικό γεγονός! Η Ελεονόρα αρραβωνιαζόταν το γιο ενός επιχειρηματία. Όταν το έμαθε, ένιωσε να χάνει τη γη κάτω απ' τα πόδια του. Δεν μπορούσε να το πιστέψει, ή μάλλον, δεν ήθελε να το πιστέψει. Όταν μετά από μέρες είδε τις φωτογραφίες τους πρωτοσέλιδο,

συνειδητοποίησε ότι δεν υπάρχει άλλη ευκαιρία και πήρε την μεγάλη απόφαση. Έπρεπε κι αυτός να φτιάξει τη ζωή του και να προσπαθήσει να την ξεχάσει. Έτσι αποφάσισε να δεχθεί το προξενικό που του έκανε η μητέρα του με μία πολύ γλυκιά κοπέλα της γειτονιάς του.

Μετά από έναν χρόνο η Ελεονώρα παντρεύτηκε. Έμεινε για πάντα στο Παρίσι, έγινε διάσημη, έκανε δύο παιδιά, αλλά ποτέ δε ξέχασε τον Περικλή.

Ο Περικλής παντρεύτηκε τη Μαρία, έκανε δύο παιδιά και βέβαια άλλαξε δουλειά αφού όλα εκεί του θύμιζαν την Ελεονώρα και αυτό δεν μπορούσε να το αντέξει! Ποτέ όμως δεν έπαψε να την σκέφτεται και να φαντάζεται πώς θα ήταν η ζωή τους, αν εκείνη δεν είχε φύγει, αν ο ίδιος δεν την είχε πείσει να φύγει!

**Η ΖΩΗ ΟΛΩΝ ΣΥΝΕΧΙΣΤΗΚΕ ΚΑΝΟΝΙΚΑ.
ΟΜΩΣ Ο ΕΡΩΤΑΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΕΟΝΟΡΑΣ
ΠΑΡΕΜΕΙΝΕ ΑΝΕΚΠΛΗΡΩΤΟΣ!!!**

**ΔΑΝΑΗ ΒΑΝΤΣΟΥ
Α1**